

ПАСХА – ВОСКРЕСІННЯ ГОСПОДА

Неділя 12 квітня 2009- Коментар о. Альберто Маджі ОСМ

Ів 20: 1-9

А дня першого в тижні, рано вранці, як ще темно було, прийшла Марія Магдалина до гробу, та й бачить, що камінь від гробу відвалений. Тож біжить вона та й прибуває до Симона Петра, та до другого учня, що Ісус його любив, та й каже до них: Взяли Господа з гробу, і ми не знаємо, де поклали Його! Тоді вийшов Петро й другий учень, і до гробу пішли. Вони ж бігли обидва укупі, але другий той учень попереду біг, хутчіш від Петра, і перший до гробу прибув. І, нахилившись, бачить лежить плащаниця... Але він не ввійшов. Прибуває і Симон Петро, що слідком за ним біг, і входить до гробу, і плащаницю оглядає, що лежала, і хустка, що була на Його голові, лежить не з плащаницею, але осторонь, згорнена, в іншому місці... Тоді ж увійшов й інший учень, що перший до гробу прибув, і побачив, і повірував. Бо ще не розуміли з Писання вони, що Він має воскреснути з мертвих.

Якщо б учні пішли відразу до гробу Ісуса, то ми відзначали б Великдень кілька днів раніше? Це - те, що подає нам для здогадування Євангелист в розповіді про Воскресіння. Іван пише: " *дня першого в тижні* ". Євангелист ропочинає розповідь про Воскресіння текстом ідентичним книзі Буття, де йдеться про створення " *І був вечір, і був ранок, день перший* ". Євангелист пише все своє Євангеліє на основі книги Буття, Книги створення, яке починалося виразом " *На початку Бог створив небо і землю* ". Євангелист на початку свого євангелії пише: " *На початку було Слово* ".

Євангелист бачить в Ісусі повноту творіння. Творіння тепер завершене, а отже перший день тижня - перший день нового творіння, творіння, де смерть вже не існує. Людина має життя такої повноти (якості), що вона здатна подолати смерть. Але цей перший день тижня, це - день, після суботи. Тож, Марія Магдалина чекала аж поки пройде субота, тобто строгий день приписів, коли не можна виконувати будь-яку роботу, і не дозволено ходити більше декількох сотень метрів, щоб прийти до гробу. Дотримання закону - хоче сказати Євангелист, це - те, що затримувало досвід воскреслого Христа. Хто живе за законом не може сприймати повноту життя, що пульсує в Ісусі.

" *прийшла ... до гробу.* " Термін «гріб» у всьому описі про Воскресіння згадується аж дев'ять разів і жодного разу не згадується термін «сад», в якому був гріб, (сад) як символ життя, життя сильнішого за смерть.

Євангелист пише - наголошуючи не тільки на хронологічному, але й богословському характері - що " *ще темно було.* " Чому темно? Темрява

означає, що існує нерозуміння не тільки Марією Магдалиною, але всією спільнотою Ісуса, щоб зрозуміти цю новизну про життя, яке здатне подолати смерть.

І вона побачила ознаку життя, але Марія Магдалина інтерпретує це негативно. *"Бачить, що камінь від гробу відвалений"*. Камінь був тим, що відділяв царство мертвих від світу живих. Отже, цей камінь, що був знятий, означає, що тепер з'явився зв'язок між царством мертвих і живих. Але те, що було позитивним знаком, учениця тлумачить негативно, що біжить до *"Симона Петра і до іншого учня, якого любив Ісус"*. Цей вислів не вказує на улюбленого учня Ісуса, але це є нормальні відносини Ісуса зі своїми учнями, і, до речі, це й же вираз, згадувався і по відношені до Лазаря.

І вся оповісь про Воскресіння Ісуса побудоване на тому ж воскресінні Лазаря, і дійсно, тут також з'являються терміни "гріб", "камінь", "улюблений учень", "полотна, "плащаниця", і це важливо, тому що все це було у воскресінні Лазаря, в якому Ісус, звертаючись до його сестри Марти говорить: *"Якщо віриш, побачиш славу Божу"*.

Тепер Євангелист бачить, що існують два типи зору, один той, що Петро, який бачить, але фізичним зором, з іншого боку цього улюбленого учня, який бачить внутрішнім зором, *"побачив, і увірував."* Щоб побачити, щоб сприймати Воскресіння Ісуса не вистачає тільки фізичного зору, але необхідним є внутрішнє переживання. Потім пише Євангелист *"увійшов й інший учень, що перший до гробу прибув"*. Чому перший прибув? Учень, який переживав любов Ісуса, це той, який біжить скоріше, той учень, який був близький на вечері, тобто той, який здатний дати себе в дар і служіння з Ісусом і подібно до Ісуса, той учень, який зміг слідувати аж до хреста (і при хресті), готовий померти за нього і цей учень, який першим його переживе.

Хто живе в любові відчуває життя в стані подолати смерть.